

Komandi partur
Í komandi parti verður millum annað greitt frá skúlabarnaferðini við Tjaldrinum í 1938

Syðrugøta í 1918, stutt áðrenn Kaj var føddur

Gomlu húsini í Bartalstovu

Fyrstu tíðina var eitt stríð millum ymiskar áhugabólkar í bygðini. Hesum greiðir Jógvan Arge nærri frá í bókini Semjur og Stríð. Her kom pápi einaferð í klemmu í einum stríði millum Fiskavirking og Arbeidsmannafelagið og tess formann Óla Poulsen, ommubeiggja Jógvan. Støðan var tann, at arbeidsmannafelagið vegna ósemju vildi forða fyrri avskiping av fiski fyrst í 1931. Hetta skuldi so standa sína roynd. Stjórnin í Fiskavirkinum læt

kastinum til bilin í hondini og bað fjøldina lata bilin hava frið, tí hann var hansara ogn. Tveir menn úr mannfjældini tóku pápa, tá hann skuldi fara upp í lastina, og lögdu hann niður á fiskapakkarnar, so aðrir máttu koma honum til hjálpar. Tá kom sýslumaðurin uppi. Sum allar aðrar ósemjur kom henda eisini at laga seg. Óli Poulsen var ein teirra sum fórst á sjónum bardagaárini. Hóast pápi keypti bil í 1932, so var hann kortini av og á til skips.

Tá var eg eisini við. Eli, beiggi, sum búsettist í Fuglafirði fór at koyra bil aftaná pápa. **Seiðanótir góvu nógv** Pápi var eisini ein av nótaformonnunum í Syðrugøtu. Her vóru fyra nótir í bygðini, og pápi var formaður fyri Ullanótini, sum var tann elsta av teimum. Tað var ofta nógvir seiður á Gøtuvík, og tí kundi nótakast geva nógv av sær. Tá ið kastað varð nót, var ivaleyst av seiði og livur til húsini, hetta munaði eisini væl í húsarhaldin-

næstformaður. Hann kom tískil at gerast sjúkrakassamaður í samfull 55 ár. Hann varð eisini heiðraður av drotningini í 1972 fyri hetta avrik. Olaf Rasmussen av Skála skrivaði í minningarorðum m.a. “Hans var ein áhugaður sjúkrakassamaður, eg haldi meg ikki gera ovmikið av, tá eg sigi, at hann man hava verið ein av okkara bestu, støðfastur, bersøgin, ein álitismaður”. Ein av uppgávuunum var at ganga í húsini og krevja limagjald til sjúkrakassan. Samsýningin var 1 kr. pr. lim. Tá ið pápi gavst í nevndini fyri sjúkrakassan, varð eg valdur í hansara stað. Eg sat í 25 ár í nevndini fyri Fuglafjarðar læknadømi. Pápi seldi eisini happadráttar-seðlar eins og hann hevði bensinstøð í mong ár. Her var sjáldan friður, men tað var tiltikið, at her fekst altíð bensin, nátt sum dag, tó ikki tá ið tíðindi vóru í útvarpinum! Eisini hevði hann stóran áhuga í fótbólti. Hann var grannskoðari hjá GÍ frá 1957 til 1980, tilsamans í 23 ár. So tað er ikki av ongum at navnið Bartalstova er eitt kent navn í føroyskum fótbólti enn tann dag í dag.

Mamma misti pápan, tá ið hon var smágenta Mamma mín var Lena, fødd í 1901. Pápi hennara var Jóhannus Andreassen, á Nesi, mamma hennara var Jóhanna, ættað av Húsum. Hon kom sum ung at tæna í próstagarðinum á Nesi, her funnu tey bæði saman. Mamma var fødd uppi á Gadd á Nesi í Eysturoynni, har ein stova varð bygd upp í húsini til tey yngru hjúnini. Húsið á Gadd lá nokk so einsamalt tá í tíðini. Eitt av næstu húsunum var próstagarðurin. Tey bæði fingi trý børn. Hini vóru Mia og Jákup, kallaður Jakku. Jákup var tvey ár, mamma var fyra, og Mia var ikki fødd, tá ið pápi teirra í 1905 fór yvir á Bakka-

fjørðin at rógva út, sum vanligt var tá. Hann gekk burtur har yviri. Teir vóru tveir á báti. Emil, sum var úr Lamba, spurdist heldur ikki aftur í aftur.

Fóru fyrst til Húsar Mamma teirra var slektað av Húsum. Har vóru tey betri fyri. Húsar var ein stórbygð tá í tíðini við nógvum virksemi og tilflytarum. Hanus, mammubeiggin, og abbin komu út á Nes við báti eftir ommu og børnunum og fluttu tey norður til Húsar. Tey kom mest at bógva hjá ommuni. Omma mín, Jóhanna, dugdi sera væl at seyma. Hon plagdi at vera í Klaksvík á Stongunum, har hon hjálpti til við at seyma klæðir fyri at tjena nøkur oyru. Hon lærði seg eisini at strúka kragatoy. Í nógv ár plagdi hon eisini at strúka prestakragar.

Komu loksins til Gøtu Tá ið mamma var eini 13 ára gomul, fór mamma hennara til Gøtu at passa systkinabarn sitt, Reginu, upp. Hon var gift við Benadikt í Bartalstovu, pápabeiggja. Og har bleiv mamman forlovað og gift við Tummas pápabeiggja. Mamma giftist við Hans, pápa, sum var beiggja Tummas. Tær báðar blivu tískil svigarinnur. Tær blivu gamlar. Omma bleiv 100 ár, Mia, sum í mong ár hevði telefonstøðina í Gøtu, bleiv eisini 100 ár, og mamma bleiv 97 ár.

Mia misti umframt pápan eisini tann fyrra mannin á sjónum. Sofus fórst við Immanuel í 1932. Mammubeiggi, Jakku, bleiv so verandi á Húsum hjá mammu-beiggja sínum. Eg bleiv føddur 26. september 1924. Vit blivu sjei systkin. Hini vóru Thurid, Eli, Jonhild, Karin, Elinborg og Torbjørg. Av teimum eru vit bara tvey, sum liva eftir. Tað eru eg og Torbjørg, sum býr í Danmark.

Johanna, omma Kaj, saman við dótrini Katu, manni hennara, Erik Vangberg, soni teirra Tummas, sum fekk eina váta grøv. Frammanfyri Tummas situr systirin Annie. Smádreingirnir eru synir Annie, Flemming og Egon

Gøtu Anton var pápabeiggi Kaj. Fyrst var hann trolaraskipari, men gjørdist meira kendur sum politistur í Havn

skipa 20 pakkar av fiski upp í bilin hjá pápa. Tá ið bilurin skuldi fara avstað, skipaði Óli Poulsen fyri, at mannfjældin skuldi leggja hond á bilin. Steðgaði bilurin ikki, skuldu menninir leypa upp í lastina og blaka fiskapakkarnar av bilinum. Stjórnin í Fiskavirkinum hevði givið sínum arbeidsfólki boð um ikki at gera mótstøðu um nakað hendi. Bilurin steðgaði beinanvegin og pápi kom út úr stýrhúsinum við

Í 1939 róði hann út í Tovkussak. Hann kom heim tann tiltikna túrin við Niels Finsen, tá teir mundu gingið burtur á Kappanum. Tað sum nokk bjargaði støðuni var, at Jústines í Oyndarfirði tók um endan á brúnni. Í 1946 var pápi áhaldsin. Hann datt niður av lastbilinum og fekk skaða í hálsin. Síðan tá var hann illa mentur at fara til skips, men hann fór kortini um várið 1948 við Føroyinginum við Andreas Winther, kallaður Suðring, sum skipara.

um. Fólk komu eisini aðrastaðni frá at fáa seið. Eg minnst menn koma av Skála, og teir fingi eisini burtur av yvirflóðini. **Í sjúkrakassanum ein mansaldur** Pápi varð valdur í nevndina fyri Gøtu Sjúkrakassa í 1928, og hann varð formaður í 1930. Hetta starv hevði hann til 1973, tá Gøtu sjúkrakassi varð lagdur saman við sjúkrakassan fyri Fuglafjarðar læknadømi. Her gjørdist hann